

מסכת נדרים

פרק י

א. נערה המארסה, אביה ובעלה מפרין נדריה. הפר האב ולא הפר הבעל, הפר הבעל ולא הפר האב, אינו מופר, ואין צריך לומר שקים אחד מהן:

ב. מת האב, לא נתרוקנה רשות לבעל. מת הבעל, נתרוקנה רשות לאב. בזה יפה כח האב מן הבעל. בדבר אחר יפה כח הבעל מן האב, שהבעל מפר בקר, והאב אינו מפר בקר:

ג. נדרה והיא ארוסה, נתגרשה בו ביום, נתארסה בו ביום, אפלו למאה, אביה ובעלה האחרון מפרין נדריה. זה הכלל, כל שלא יצאת לרשות עצמה שעה אחת, אביה ובעלה האחרון מפרין נדריה:

ד. דרך תלמידי חכמים, עד שלא הייתה בתו יוצאה מאצלו, אומר לה, כל נדרים שנדרת בתוך ביתי, הרי הן מופרין. וכן הבעל עד

שֶׁלֹא תִכְנַס לְרִשּׁוּתוֹ, אֹמֵר לָהּ, כָּל נְדָרִים שֶׁנִּדְרָתָ עַד שֶׁלֹא תִכְנַסִי לְרִשּׁוּתִי, הֲרִי הֵן מוֹפְרִין, שֶׁמִּשְׁתַּכְּנִס לְרִשּׁוּתוֹ אֵינוֹ יָכוֹל לְהִפָּר:

ה. בּוֹגֶרֶת שֶׁשָּׁהָתָה שָׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ, וְאַלְמָנָה שְׁלִשִּׁים יוֹם, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר, הוּאִיל וּבִעָלָה חַיִּב בְּמִזְוֹנוּתֶיהָ, יָפֵר. וְחֻכָּמִים אֹמְרִים, אֵין הִבְעֵל מִפֶּר, עַד שֶׁתִּכְנַס לְרִשּׁוּתוֹ:

ו. שׁוֹמֶרֶת יָבָם, בֵּין לִיָּבָם אֶחָד בֵּין לַשְּׁנַי יָבָמִין, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר, יָפֵר. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אֹמֵר, לְאַחַד אָבֵל לֹא לַשְּׁנַיִם. רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר, לֹא לְאַחַד וְלֹא לַשְּׁנַיִם. אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, מָה אִם אִשָּׁה, שֶׁקָּנָה הוּא לְעֶצְמוֹ, הֲרִי הוּא מִפֶּר נְדָרֶיהָ, אִשָּׁה שֶׁהִקְנוּ לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם, אֵינוֹ דִּין שֶׁיִּפָּר נְדָרֶיהָ. אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא, לֹא, אִם אִמְרָתָ בְּאִשָּׁה שֶׁקָּנָה הוּא לְעֶצְמוֹ, שֶׁאֵין לְאַחֲרִים בָּהּ רִשּׁוּת, תֹּאמַר בְּאִשָּׁה שֶׁהִקְנוּ לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם, שֶׁיֵּשׁ לְאַחֲרִים בָּהּ רִשּׁוּת. אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, עֲקִיבָא, דְּבִרְיָךְ בַּשְּׁנַי יָבָמִין. מָה אַתָּה מְשִׁיב עַל יָבָם אֶחָד. אָמַר לוֹ, אֵין הִיבָמָה גְּמוּרָה לִיָּבָם כְּשֶׁם שֶׁהָאֲרוּסָה גְּמוּרָה לְאִשָּׁה:

ז. הָאֹמֵר לְאִשְׁתּוֹ, כָּל הַנְּדָרִים שֶׁתִּדְרִי מִכָּאן עַד שְׁאֲבֵא מִמָּקוֹם פְּלוּנִי, הֲרִי הֵן מוֹפְרִין, לֹא אָמַר כָּלוּם. הֲרִי הֵן מוֹפְרִין, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר, מוֹפֵר. וְחֻכָּמִים אֹמְרִים, אֵינוֹ מוֹפֵר. אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, אִם הִפֵּר נְדָרִים שֶׁבָּאוּ לְכָלֵל אֲסוּר, לֹא יָפֵר נְדָרִים שֶׁלֹא בָּאוּ לְכָלֵל אֲסוּר. אָמְרוּ לוֹ, הֲרִי הוּא אֹמֵר, אִשָּׁה יְקִימְנוּ וְאִשָּׁה יִפְרְנוּ

(במדבר ל), אֶת שָׂבָא לְכָלֵּל הָקֵם, בָּא לְכָלֵּל הַפֶּר. לֹא בָא לְכָלֵּל
הָקֵם, לֹא בָא לְכָלֵּל הַפֶּר:

ח. הַפֶּרֶת נִדְרִים, כָּל הַיּוֹם. יֵשׁ בַּדְּבָר לְהַקֵּל וּלְהַחֲמִיר. כִּיצַד. נִדְרָה
בְּלִילֵי שַׁבָּת, יָפֵר בְּלִילֵי שַׁבָּת וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת עַד שְׁתַּחֲשֹׁף. נִדְרָה עִם
חֲשִׁכָּה, מִפֶּר עַד שֶׁלֹּא תִחֲשֹׁף. שָׂאֵם חֲשִׁכָּה וְלֹא הַפֶּר, אֵינוֹ יָכוֹל
לְהַפֵּר: